

vendige Fødemidler, er det egentlig mærkeligt, at man ikke maa sælge de Rødspætter her i Landet, da det dog er tilladt at fange dem og eksportere dem til Udlandet. Netop af Hensyn til Befolkningens Forsyning med Fødemidler forekommer det mig, at man burde tage Rødspætterne med. Vel er der nu tilstrækkeligt Oksekød at faa, men det er urimelig dyrt, og en stor Del af Befolkningen har ikke Raad til at købe det. Med Hensyn til Flæsk er Tilførselen meget mangelfuld, i de sidste 14 Dage har der vel været en lille Opgang i Tilførselen, men den vil sikkert temmelig hurtigt forsvinde, saafremt man ikke fra Ministeriets Side griber ind med fast Haand og forbyder den ulovlige Handel, der nu finder Sted med Flæsk. Denne Handel foregaar jo ganske aabenlyst. Folk, der har Penge nok, kan købe Flæsk, og Landboerne vil gerne sælge Flæsk udenom Flæskeordningen. Der bliver rystet paa Hovedet, men det er en Kendsgerning, Landboerne generer sig endda ikke for aabenlyst at avertere, at Flæsk findes til Salg, og det er sikkert, at der rundt omkring i Byerne og paa Landet foregaar store Handler med Flæsk udenom Flæskeordningen. Jeg beklager meget, at den højtærede Minister ikke har grebet ind med haard Haand paa dette Omraade og straffer de Folk, som overtræder Bestemmelserne, thi hvis det bliver ved at gaa paa den Maade, vil det være meget lidt Flæsk, der kommer frem til Byerne.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg henstille til den højtærede Minister at tage Rødspætter med, saaledes at det ogsaa bliver muligt at sælge Rødspætter her i Landet til et Mindstemaal af 170 mm. Som den ærede foregaaende Taler (Munk-Poulsen) udtalte, er det foreliggende Lovforslag af midlertidig Karakter, og jeg mener derfor, at det af Hensyn til selve Fiskeriet ikke vilde kunne gøre nogen Skade, om man for en kort Tid nedsatte Mindstemaalene ogsaa for Rødspætter. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Alfred Christensen: Ved det foreliggende Lovforslag indføres der en vis Ensartethed i Mindstemaalene. Den ærede foregaaende Taler (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]) nævnedes nogle Tilfælde, hvor der ikke findes Ensartethed, dem skal jeg ikke komme ind paa. For Kattøgats-Rødspættens Vedkommende er der særlige Forhold, som gør sig gældende,

ligeledes for Esbjerg-Rødspættens Vedkommende. Før har Rødspætten skullet være 250 mm til Haleroden, nu gaar Maalet for hele Danmark ned til 235 mm, den kan altsaa fanges 15 mm mindre. For Skrubbers Vedkommende har der været to Mindstemaal: Øst for Hyllekrog har den kunnet tages til 170 mm, medens den Vest for Hyllekrog skulde maale 180 mm; nu nedsættes Maalet for hele Danmark til 170 mm. At Fiskernes Ønske derved opfyldes, er klart, og i Tider som disse er det hensigtsmæssigt at hjælpe Fiskerne til at fange saa meget som muligt og hjælpe os andre til at faa saa meget som muligt at spise. Fiskerne har været misfornøjede, særlig for Skrubbernes Vedkommende, over at skulle ligge og have det ene Øje ude efter Hyllekrog Fyr og det andet Øje paa Metermaalet og samtidig paa Skrubben, og det har tidt og mange Gange været vanskeligt for dem at passe dette med Hyllekrog Fyr; det er ikke udelukket, at en eller anden Fyr af en Skrubbe er taget paa forkert Sted og har været under det til-ladte Mindstemaal. Det falder nu bort. Fiskerne har været nødt til, naar de drog deres Net op af Vandet, at smide store Mængder af Undermaalstorsk og Undermaalsskrubber ud, nu faar de Lov til at beholde dem, og de kan være fri for at kige efter Fyret, derfor er alle Fiskerne glade over det foreliggende Lovforslag, og Dansk Fiskeriforening har meget stærkt anbefalet det.

Hvad selve Fiskene angaar, maa vi tænke paa, at deres Følelser er noget blandede. Man kan ikke forlange, at en Lov som denne skal virke opmuntrende paa Torskene i Danmark, som nu kan fanges 15 mm mindre, end de er vant til, men det maa vi se bort fra; det er saa sjældent, at man ser en virkelig glad Torsk, at det ikke vil forbaave mig ikke at faa flere at se i Fremtiden. Hvad Skrubberne angaar, er Forholdet et andet. Der er en Blanding af Sorg og Glæde, som nogenlunde vil opveje hinanden. Der har været et daarligt Forhold mellem Skrubberne ved Hyllekrog, idet Østersøskrubben, efter at den var fangepligtig Øst for Hyllekrog kunde gaa ind og tilbringe en fredelig Tid, et Aar eller halvandet, Vest for Hyllekrog, og det var meget ilde set af de derboende Skrubber. Nu kan de ganske vist fanges overalt ned til 170 mm, men Skrubberne Vest for Hyllekrog bliver for saa vidt fornøjede med det, som der er saa megen Skadefryd mellem disse Skrubber ligesom mellem almindelige Flad-